

Gün Birlik Günü

– Ö.E.Micingirt · 03 Temmuz 2013

Gün Birlik Günü Kıymetli Kardeşlerim; bu günlerde o kadar birlik beraberlik ve kardeşliğe ihtiyacımız var ki ... Birlik ve beraberlik izah ederken birlik konusunda yaygın olan bir yanlış anlamayı düzeltmekte fayda var. Birlik demek, tekdüzelik ve tek tiplik demek değildir. Modern ideolojilerle zihni bulanalar, birlik ve beraberliğin tekdüzelik, tek tiplik olduğunu zannediyor. Onlara göre birlikten bahsetmek farklılıkları yok saymak, bireysel iradeyi gözardı etmek, hatta asimilasyon ve inkâr anlamına geliyor. Oysa insanî ve toplumsal düzlemde birlik ve beraberlik, birbirinden farklı olan unsurların bir araya gelmesiyle oluşur. Allah cc hiçbir şeyi tıpatıp aynı yaratmamıştır. Farklılıklar hiçbir zaman birlik ve beraberliğin önünde bir engel değildir. Birlik ve beraberliğin tekdüzelik ve tek tiplik olduğunu zannedenler, farklılıkları mutlaklaştırarak işi ayrımcılık, kavmiyetçilik, ırkçılık noktasına taşıyabiliyorlar. Bu gün terör zulüm ve parçalanmalar zeminini bu konulardan alıyor... Birlik demek, aynı ideal etrafında, aynı yüksek değerleri hayata geçirmek için, aynı hedefe doğru yürümek demektir. Birlik, farklılıklarımızı kucaklayarak aynı vatan aynı bayrak etrafında kardeşliğe yelken açmaktır. Kendi kimliğimizi kaybetmeden ortak kimlikte erdemli bir toplum inşa etme gayreti içinde olmaktır. Çeşitli sebeplerle birbirinden ayrı düşmüş ve husumet içinde olan kardeşliğimizi tekrardan barıştırmak ve birleştirmek hem dinî bir vecibedir hem de toplumsal barışın ve bir arada yaşama VE VATANSEVERLİĞİN bir gereğidir. Biz Türkiye'nin birlik ve beraberliği dediğimizde, kavmî ve dil farklılıklarını yok sayan, onları asimile etmeye çalışan bir birlik ve beraberlikten bahsetmiyoruz. Bizim kastettiğimiz açıktır: Farklılıkları bir zenginlik, ilâhi bir lütuf kabul ederek, aynı yüce idealler etrafında ve TÜRKİYE CUMHURİYETİ BAYRAĞI ALTINDA kenetlenmek... Ülkemizin bugün birlik ve beraberliğe her zamankinden daha fazla ihtiyacı var. Zira birlik olmadan dirlik olmaz.. Bir şiirimle saygı ve hürmetlerimi sunuyorum...

Birlik

Birlik benzer yağız ata, şahlandır ki ruhlar tüte,
İfadeler realite, izahata hazırım ben.

Mevsim bozuk, rüzgâr asi, mısralarım vicdan sesi,
Yağmur bulut aşk ihlâsı, hece hece dizerim ben.

İftira, zân, şöhret paye, ahvâl neydi, neydi gâye,
Nifak ektik kin bahçeye, düşündükçe kızarım ben.

Ölümsüzlük demek suçtu, ya radikâl veya uçtu(!)
Hesap başka ve korkunçtu, zor oyunu bozarım ben.

Hava duman ortalık sis, izân ithâl ruhlar hapis,
İsmen bizden zihnen deyyus, affediniz, bizârim ben.

Kürdü Türk'ü solu sağı, kime kurmuş şeytan ağı,
Görünüz hâin tuzağı, bağışlamaz ezerim ben

Izdırap yok mâya haram, zalim değil zulme yaram,
Dimağından bir tek gram yutanlara mezarım ben.

Genç ihtiyâr hilebazın, din taciri ham yobazın...
Söylüyorum bunu yazın, softa demem üzerim ben.

Esen rüzgâr mor hisleri, bağ bozduran bahisleri,
Baş döndüren yeisleri, müşkülli çözerim ben.

Türkistan'lı, Irak'lıyım, Çeçenya'da sarıklıyım,
Şeyh Şâmil'e meraklıyım, mârifetli gezerim ben.

Gökte kartal yerde hürüm, ben beynimden düşünürüm,
Yıpranırım, aşınırım, hain kimdir sezerim ben.

İbrahim'i soyum aslen, gâh birinci Kılıçaslan,
Malazgirt ben, ben Alparslan, gâh cengâver vezirim ben.

Gâh Kosova Niğbolu'yum, paramparça dopdoluyum.
Çeçen benim ben Dudayev, zor günlere hazırım ben.

Ak mâziyi hâykır hiddet, ben "devlet-i ebed müddet",
Ah şahâdet, ah şahâdet, Preveze Hazar'ım ben.

Al bayrağım, nurdan çelenk, gökyüzüne sâl rengârenk,
Korku sâlar mâşşere denk, mazlumlara Hızır'ım ben.

Bursa, Mekke, Açe Hatay, mihrap, kemer, kubbeyim say,
Kalp ve dudak, Hây Allâh Hây! Sâmimiyet huzurum ben.

Her yanışı kül zannetme, tekâmül bu fâl zannetme,
Konuşan hâl, dil zannetme, muhâbbetle bezerim ben.

İniş-çıkış, sesleniş var, hikmet nerde, neye yarar,
Yapayalnız birer birer, pes etmeden yazarım ben.

Emânetim yüce dinim, Mevlâna ben Yunus benim,
Ben Barbaros Hayrettin'im, Akdeniz'de yüzerim ben.

Ben Atatürk ufku hürüm, bağımsızlık karakterim,
Karabekir Paşa derim, her devire nazırım ben!

Evliyâyâ, erenlere, vuslât eli verenlere,
Feth-i Mübin" görenlere, sükût-u hâl, nazarım ben.

"Edep yâ Hû! " de hiçim de, "biz"e vardım "ben" içimde
Ve edebi bir biçimde, beyinlere kazarım ben.

Hâl, ifâde, sükût, kelâm, anlatıver beni kalem,
Milli ruhum ben vesselâm, kem gözleri çizerim ben

Yapayalnız Hüdâ ile ve ürperten nidâ ile
Firdevs yüzlü geda ile gece gündüz gezerim ben.

"Kalem kılıç" hû hûlarda, ruhum milli duygularda,
Berrâk, duru, pâk sularda; şâir, edip, yazarım ben.

Ömer Ekinci Micingirt

.....Şâirler iç alemini ifade edebilen gönül elçileridir. Ö.E.Micingirt